

Nas tednik Kronika

kulturno - politično glasilo ·

svetovnih in domačih dogodkov

Poštni urad Celovec 2 — Verlagspostamt Klagenfurt 2.

Izhaja v Celovcu — Erscheinungsort Klagenfurt

LETO XV./STEVILKA 1

CELOVEC, DNE 3. JANUARJA 1963

CENA 2.— ŠILINGA

Z optimizmom v leto 1963

OB KULTURNEM OBRAČUNU OBČNEGA ZBORA KRŠČANSKE KULTURNE ZVEZE

Eno leto kulturnega delovanja je za nami in danes moremo ugotoviti, da je potekalo plodovito in uspešno. Krščanska kulturna zveza, ki družni v glavnem kulturno se prizadevajo skupine in društva po Koroškem, je na svojem občnem zboru dne 27. decembra 1962 pokazala in javno izpovedala svojo delovno sposobnost, ko je podala obračun dela v enem letu. Ta obračun stoji sicer ob koncu leta, je pa obenem začetek, kažipot in vzorec za vse nadaljnje kulturno delo.

V Zvezi je včlanjenih 19 krajevnih društev in skupin Farnih mladlin ter še štiri druge organizacije. Vseh prireditev je bilo skupno 190.

Krajevna društva in Farne mladine so pripravile 35 iger, vseh predstav s ponovitvami pa je bilo 84. Nadalje je bilo 5 koncertov, 19 akademij in družabnih večerov, 75 poučnih predavanj in 7 izletov. Vse prireditve so bile izvedene z domačimi močmi in brez zunanjih podpor. Podrobni obračun Zveznega dela bomo prinesli v prihodnji številki.

Govor predsednika dr. Pavleta Zablatnika daje vpogled v delo KKZ:

Koliko potrebnega počitka si naši ljudje pritrugajo po svojem težkem poklicnem delu — za pripravo raznih kulturnih prireditev! Za ves ta neugodljivi idealizem, za ves trud in vse požrtvovalno delo v minulem letu izrekam na tem občnem zboru pristočno javno zahvalo vsem neutrudljivim kulturnim delavcem naših prosvetnih društev in kulturnih skupin Farne mladine kakor tudi zveznemu odboru KKZ.

V KKZ je zdaj včlanjenih 21 prosvetnih društev in kulturnih skupin Farne mladine; kot najmlajša člana sta letos pristopila ODER MLADJE in KULTURNA SKUPINA FARNE MLADINE V ŽITARI VESI; naj jima na tem občnem zboru velja še posebno pristočno pozdrav; naj bi bilo njuno delo prav uspešno! »Mrtvo oznanilo«, krstni predstavi Bora Kostanika — Florijana Lipuša, pa naj bi sledila še ŽIVA OZNANILA — močna bodrila k narodni zavesti in samozavesti in k vedremu optimizmu!

Tri osrednje proslave pomembnih obletnic, ki smo jih letos obhajali (koroški Slovenci, so zahtevale sodelovanje KKZ. Vključila se je v pripravljalni odbor za pripravo proslave 20-letnice izselitve koroških Slovencev, ki je bila 14. aprila t. l. v celovški Delavski zbornici.

S sodelovanjem ZPD, MD, ASB (Akad. slov. bogoslovcev), Kor. dijaške zveze, slov. duhovnikov in učiteljev pa je KKZ pripravila in 25. nov. v Glasbenem domu v Celovcu z lepim uspehom priredila SLAVNOSTNO AKADEMIJO ob 100-letnici smrti škofa A. M. Slomška.

V tej zvezi smo slišali in si zapomnili zlasti še tole Slomškovo besedo: »Kdor materin jezik zavre ter ga pozabi in zapusti, je podoben zmedenemu pijancu, ki zlato v prah potepa in ne ve, koliko škodo si dela...« Imeli smo ob teh besedah pred očmi tiste slovenske starše, ki svojih otrok ne prijavijo za slovenski pouk v šoli, ki svoja dekleta pošiljajo mimo domače gospodinj-ske šole rajši v tujo, fante pa mimo domače kmetijske šole rajši v tujo kmetijsko šolo, študenta pa na tujo gimnazijo — namesto na slovensko. Ali smo si pri tem tudi izpranahtali položaj — s svojim vplivom? Pristočna hvala vsem! Izpraševanje naše narodne vesti nam je bil tudi jubilej 50-letnice igranja »Miklove Zale«, ki sta ga proslavila KKZ in šentjakobsko Slovensko prosvetno društvo »Rož«, s slavnostno uprizoritvijo Špicanjeve igre v celovškem Mestnem gledališču — ob navzočnosti dramaturga

Jakoba Špicarja. Saj je za uvod govornik prosvetnega društva »Rož« razložil in poudaril, da predstavlja »Miklova Zala« posebjeno zvestobo slovenskega ljudstva do svoje grude, jezika in kulture. Šentjakobskim vrlim igralcem KKZ pristočno čestita k lepemu uspehu jubilejne predstave Miklove Zale posebej še tudi izkušenemu režiserju g. Vinku Zaletelu. Vsem pristočno zahvala! Ob lepo uspeli predstavi Miklove Zale v nabito polnem Mestnem gledališču se je vsaj meni spontano, samo po sebi pojavilo vprašanje: Ali ne bi kazalo postaviti znanprej vsako leto eno tako slovensko narodno igrano na oder v celovškem Mestnem gledališču? Morda Desetega brata ali kaj takega, kar bi potegnilo za seboj najširše plasti našega narodnega življa in kar bi utegnilo marsikomu odvzeti čut narodnosti in osamljenosti in zavest nekake manjvrednosti ter mu posredovati narodno zavest. Saj nam ne manjka izurjenih igral-skih skupin, ki bi lahko sledile zgledu šentjakobčanov ter stopile lepega dne na oder Mestnega gledališča.

Da bi se naše odsrke prireditve dvignile na višji nivo, se je predlagalo nadaljevanje režiserskih tečajev. Temu predlogu je KKZ ugodila s tem, da je 25. marca t. l. priredila drugi režiserski tečaj v Celovcu (MD). Prof. Marijan Rus je uvajal zlasti v pravilni odski govor in nastop na odru.

Repertoar iger smo izpopolnili z nekaterimi modernimi igrami, ki smo jih dobili iz Trsta. Spodbudi, da naj bi se tudi naši koroški literati — zlasti okoli Mladja — poskusili v ustvarjanju modernih dram, se je odzval na novo ustanovljeni ODER MLAD-

JE in Boro Kostanek nam je kot prvi poizkus že postavil na oder svoje »Mrtvo oznanilo«.

KKZ je na svojih sejah pretresala tudi predlog o ustanovitvi centralne garderobe v Celovcu. Iz te garderobe bi si naši odri lahko izposojevali kostume in druge odrske potrebščine. Tega predloga ni bilo še mogoče uresničiti letos — predvsem zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Upanje pa je, da se bo dalo v tej smeri že kaj narediti v prihodnjem letu.

Med tečaji so se povzpeli do najboljših uspehov tamburaški tečaji pod spretnim vodstvom tajnika KKZ Gabriela Hanzeja. Ob jubilejni uprizoritvi Miklove Zale v Mestnem gledališču se nam je vodja teh tečajev lahko že predstavil z dobro izvežbanimi združenimi tamburaškimi zbori, ki so želi zaslužen priznanje. Hanzeju Gabrielu pristočno čestitamo k vsem lepim uspehom in se mu lepo zahvaljujemo za vso požrtvovalnost in ves trud, ki ga posveča svojim zborom. Tudi kot spretnemu pevo-vodji mu gre pristočna zahvala KKZ.

Glede predloga ustanovitve posebnega športnega krožka, ki naj bi zbiral med našo mladino ljubitelje športa ter pripravljali in priredili športne igre in športna tekmovanja lahko sporočimo, da takšen športni krožek formalno sicer še ni ustanovljen, pač pa se v razgibanih športnih krogih v št. Janžu v Rožu in v Selah že snuje jedro za tak krožek. V prihodnjem letu bo verjetno prišlo do formalne ustanovitve športnega krožka.

Jezikovni tečaji, poljudni literarni večeri, dobro urejene knjižnice za najboljšimi in najlepšimi deli naših pisateljev in pesnikov, igra, pesem, šport in še to in ono bo potrebno. Ne moremo in ne smemo se udajati blaženi lagodnosti, češ: Bo že kakol! Še vedno stopajo pred našega človeka temni elementi in mu ponujajo trideset srebr-nikov za kri in dušo. Zavračati moramo take ponudbe z gojitvijo »zveličavne omi-ke« — duhovne, duševne in srčne kulture, s plemenititvijo duha in srca — z likom Miklove Zale, ki je posebej zvestoba našega ljudstva do Boga, domače grude in materinega jezika.

Božične in novoletne poslanice

Kot vsako leto so tudi letos številni državni poglavarji, politiki in najvidnejši predstavniki katoliške cerkve naslovili poslanice na prebivalstvo z namenom, da bi v nekaj besedah podali zaključke svojega delovanja, upe za bodočnost in istočasno izrekli voščila za praznike. Iz vseh poslanic je moč občutiti željo po resnični spravi, upanje, da bo končno na svetu le zavladal mir, ki si ga tako želi človeštvo in katerega smo potrebni, da se bomo lahko posvetili delovanju za uresničenje socialnih, tehničnih in moralnih ciljev.

V pregledu božičnih in novoletnih poslanic, ki so jih naslovili na človeštvo različni državniški se bomo ustavili pri onih točkah, ki so najbolj značilne in ki prikazujejo mnenje štirih plasti tega ali onega naroda.

KENNEDY

Ameriški predsednik je svoj govor razdelil na dva dela. Najprej se je dalj časa pomudil pri orisanju notranjih ameriških problemov. V prihodnjem letu bodo v Združenih državah znižali davke, kljub temu, da je proračun za leto 1963 najvišji, kar jih je bilo v povojnih letih. Kennedy se je nadalje ustavil pri vprašanju stavkovnega gibanja pristaniških delavcev, ki so že pred dvema tednoma zapustili delo. Opazovalci pričakujejo, da bo Kennedy s trdno roko uredil spor med delavci in delodajalci.

V drugem delu svoje poslanice se je ameriški predsednik ustavil pri zunanje-politič-

nih vprašanjih. Omenil je kubansko krizo, ki jo je bilo moč rešiti, ker sta obe strani pokazali dobro voljo. Na tak način bo mogoče rešiti tudi druga pereča vprašanja.

JANEZ XXIII.

V svoji božični poslanici je papež izrazil svoje zadovoljstvo, »da je po dveh mesecih velikih nevarnosti za svetovni mir prevladala dobra volja državnikov in da je letošnji božič potekel v miru po vsem svetu«. V preteklih letih, medtem ko so v središču krščanstva praznovali veliki praznik s slovesno liturgijo v ozračju miru in svobode, so se tu in tam po svetu ljudje borili z orožjem v rokah. Letošnji je prvi božič miru na svetu.

Z željo in vročim upanjem, da bo tako stanje vladalo po svetu še nadalje, je Janez XXIII. zaključil svoj govor po vatikanskem radiu.

ADENAUER

V svoji božični poslanici se nemški kancler ni dotaknil zunanje političnih vprašanj. Poudaril pa je, da se Nemci preveč zanimajo za materialne dobrine in je zanikal, da je s škandalom okoli revije »Der Spiegel« zašla bon-ska republika v krizo.

Vsekakor pa lahko rečemo, da je bil njegov govor pesimističen, saj je to njegova zadnja poslanica preden se umakne s politične pozornice. Še posebej pa je kritiziral javno mnenje pri škandalu omenjene revije rekoč

S seje Narodnega sveta

V četrtek, dne 27. decembra 1962, je bila v Celovcu seja ožjega odbora Narodnega sveta koroških Slovencev. Na podlagi poročila o državnozbornih volitvah in njih izidu na Koroškem je bilo sklenjeno, povečati tudi v bodoče vso pažnjo nadaljnji izgradnji političnega aparata. Le na podlagi podrobnega dela je bilo možno, da so slovenski volilci kljub težki odločitvi v tako znatni meri sledili navodilom Narodnega sveta. Izid volitev je pokazal, da socialistična večina na Koroškem ni nekaj samo ob sebi umevnega in da bi v slučaju deželno-zbornih volitev pridobila Avstrijska ljudska stranka ob tem številu glasov en deželnozborni mandat in eno mesto v deželni vladi več, kot jih je doslej imela. S pomočjo slovenskih glasov bi zgubila stranka neodvisncev (FPOe) svoje edino zastopstvo pri koroški deželni vladi, torej z glasovi tistih, o katerih je ta stranka po svojih zastopnikih stalno trdila, da jih skoro ni.

Politični položaj, ki smo si ga utrdili katoliško usmerjeni koroški Slovenci pri teh volitvah, zahteva od nas spricho odločitev, ki so pred nami, tudi znanprej vsestransko politično aktivnost.

Na seji je bilo podano poročilo o finančnih in uredniških zadevah »Našega tednika - Kronike«, nato pa je sledil razgovor o možnostih povečanja naklade našega kulturno-političnega glasila.

Vprašanja, ki jih zaradi preobširnega dnevnega reda tokrat ni bilo mogoče obdelati, bodo odborniki obravnavali na seji, sklicani še meseca januarja.

»kritika je potrebna vendar pa kritika, ki nastaja le iz želje po kritiki povzame največkrat značaj nihilizma.«

BRANDT

V svoji tradicionalni božični poslanici je nemški socialdemokratski vodja Willy Brandt, ki je tudi berlinski župan, dejal, da je treba razumeti neuspeh pri pogajanjih s pankovskimi oblastmi. Kljub temu pa je izrazil upanje, da bodo komunistične oblasti popustile in da bodo dovolile vsaj za prihodnji božič množične propustnice za obiske vzhodnega sektorja. Po njegovem mnenju se položaj v bivši nemški prestolnici ni poslabšal.

Ko je govoril o vzhodno nemških policajih je dejal: »Dobro vemo, da ne morete ravno-dušno korakati ob sramotnem zidu, ki so ga zgradili komunistični funkcionarji in katerega morate varovati. Zavedamo se, kakšno je vaše duševno stanje, ko morate streljati proti vašim sodržavljanom, ki so si izbrali svobodo. Vemo, da se velika večina upira ubijati lastne brate. Toda zaupati morate, da upanje za boljšo bodočnost še ni izumrlo.«

BEN BELLA

Začasni alžirski ministrski predsednik Ben Bella je v svojem govoru pozdravil svoje sodržavljanke. Predvsem pa je naprosil Alžirce evropskega izvora, naj pozabijo na preteklost in naj se trudijo za izgraditev nove domovine, v kateri bodo vsi enaki.

KRALJICA ELIZABETA

Kraljica je v svojem govoru naglasila, da se kljub spremembam v modernem svetu, težavam in napetostim, ne bo nikakor zmanjšala tesna vez, ki povezuje prijateljske države britanske skupnosti. S to tesno vezjo se na naše bratstvo čutijo povezane tudi one države, ki so vstopile v Commonwealth pred kratkim. Ideal britanske skupnosti predstavlja najmočnejšo vez v svetu, ki se drobi. Zaradi tega moramo napeti vse svoje sile, da bo ideal postal še trdnjši in pravičnejši in da bodo vanj zaupali vsi ljudje.

Politični teden

Po svetu . . .

SESTANEK KENNEDY —
MAC MILLAN

Razgovori med Kennedyjem in Mac Millanom, ki so se v preteklih dneh vršili v Nassau, v glavnem mestu Bahamskega otočja ob Srednji Ameriki, utegnejo povzročiti preokret v dosedanjih odnosih med Ameriko in Veliko Britanijo.

Osrednja točka razgovorov so namreč, kot vse kaže, prav ti meddržavni odnosi. ZDA so leta 1960 obljubile Veliki Britaniji, da bodo izdelale nekaj stotin jedrskih raket, imenovanih »Skybolt«, ki bi se namočale na bombnike in od tu spuščale na morebitni sovražnikov cilj. Po tem sporazumu je Velika Britanija opustila priprave za izgotovitev posebne vrste medcelinske rakete. ZDA pa so v zadnjem času enostransko sklenile, da bi bila raketa »Skybolt« spričo naglega tehnološkega napredka in izpopolnitve obrambnih protijedrskih naprav povsem neučinkovita. Tako Amerikanci kot Sovjeti so že toliko napredovali v izpopolnjevanju obrambnih naprav, da z lahkoto zadenejo in uničijo letalo, še preden dospe do tistega mesta, od koder lahko izstrelijo jedrsko raketo »Skybolt«.

S tem sklepom pa se Velika Britanija čuti hudo prizadeto, ker ji grozi nevarnost, da ostane brez lastnega učinkovitega jedrskega orožja, zaradi česar bi bila dejansko izrinjena iz tako imenovanega »atomskega kluba«, ki ga sedaj tvorijo Sovjetska zveza, ZDA in Velika Britanija.

Na ta način bi se Velika Britanija po mnenju njenih voditeljev ponizala na raven Francije in izgubila tudi tisti politični vpliv, ki ga ima zdaj v svetovni politiki. Gre vsekakor za kočljivo vprašanje, ki utegne skaliti tradicionalno prijateljstvo in zavezništvo med Ameriko in Anglijo, če ne bosta Kennedy in Mac Millan med sedanjimi razgovori dosegla za obe stranki sprejemljivega kompromisa.

HRUŠČEV OSTRO NASTOPI PROTI ZAHODNI NEMČIJI

Takoj po sestanku med predsednikom Kennedyjem in angleškim ministrskim predsednikom Mac Millanom je Hruščev naslovil na kanclerja Adenauerja ostro pismo. V njem očita kanclerju, da v Zahodni Nemčiji pripravljajo državljansko vojno proti Vzhodni Nemčiji. Vse kaže tudi, da si Nemci želijo, da bi se Združene države in Sovjetska zveza spopadle. V svojem pismu je Hruščev tudi zapisal, da nima Zahodna Nemčija nikakšne pravice do zahodnega Berlina. »Sem komunist in ateist«, piše Hruščev, »vendar podpiram poziv papeža k miru«.

V Bonnu je to pismo povzročilo precejšnje vznemirjenje. Adenauer je zavrnil ob-

tožbe Hruščeva. Tudi župan zahodnega Berlina Willi Brandt je odgovoril, da Hruščev ni pravilno obveščen o razmerah v Zahodni Nemčiji in o berlinskem vprašanju. Verjetno je Hruščev zbral ta trenutek za tako oster napad proti Zahodni Nemčiji, ker se je po sestanku Kennedy-Mac Millan pokazalo, da Amerika ne bo izročila rakatnega orožja Zahodni Nemčiji. Zbližanje med Ameriko in Anglijo pomeni oslabitev zahodnonemškega vpliva v Atlantski zvezi.

BOŽIČNA POSLANICA

Ki jo je papež Janez XXIII. 22. decembra poslala po radiu in televiziji po svetu, pomeni močan poziv k ohranitvi svetovnega miru. V njej omenja, kako je bil vznemirjen, ko je pri otvoritvi cerkvenega zbora med službo božjo slišal jezike nepregledne vrste narodov, in v tem smislu raznih obredov rimskega, ambrozijanskega, grškega, slovanskega, armenskega, antiohijskega, aleksandrijskega, bizantinskega obreda. Papež je vnovič pozval državnike sveta, naj po svojih močeh prispevajo za ohranitev miru. Še naprej naj se pogajajo z namenom, da bi ljudem zagotovili mir, tako dragoceno pridobitev za vso človeštvo.

Roman Rus:

Različna mnenja, do katerih je prišlo v teku koncilskih del, tako je izjavil škof iz Steubenville v Ohio v ZDA, John King Mussion, ne opravičujejo vesti, ki so bile razširjene o nacionalističnih blokih ali političnih skupinah koncilskih očetov. Razlike mnenj obstajajo, ker je vsak škof živo zainteresiran za splošno dobro Cerkve in

in pri nas v Avstriji

Z NOVIMI MOČMI V NOVO LETO

Nova vlada po izidu volitev se je sestala že proti koncu lanskega leta, kakor smo že poročali. S tem se je začela v naši državi politična sezona, ki ji bo poverjena rešitev številnih nalog na raznih področjih. Gre za delovno sposobnost naslednje vlade, gre za možnost zadnjega odločanja po ljudstvu in njegovih zastopnikih, gre za jasno zunanjo politiko na osnovah leta 1955 definirane nevtralnosti, gre za integracijsko politiko v duhu Evrope od jutri, gre za socialni napredek ter za gospodarsko rast, za socialno pravično rešitev stanovanjskega vprašanja v interesu mlade družine, za preskrbljeno poznejša leta, za uresničenje lastninske demokracije . . . Prvi koraki v to smer se že kažejo. Razveseljivo je, da se je državni kulturni budget za leto 1963 zvišal na 60 milijard šilingov. V zvezi vladnih pogajanj je bilo objavljeno, da je vlada v te namene stavila 5,6 milijard šilingov več na razpolago kakor leta 1962. Načrt finančnega ministrstva predvideva 500 milijonov šilingov več za finančni dolg zveze ter 1483 milijonov šilingov več izdatkov za pokojninsko zavarovanje. Šolsko polje pa bo moglo razpolagati s samo 156 milijoni šilingov več kakor leta 1962.

Še o koncilu

za koristi, ki jih lahko koncil prinese vsem ljudem. Koncil nam je nudil priložnost, da smo se sestali s škofi vsega sveta in z zadovoljstvom ugotovili, da so vsi predani zmagoslavju vere in resnice.

Nevidna bilanca, ki v ogromni meri prekaša tisto, ki bi jo lahko izračunali ali se je dotaknili z roko, tako označa lionski

nadškof kardinal Gerlier, prvo obdobje drugega vatikanskega ekumenskega koncila. Tisti, ki bi radi ocenjevali uspešnost del prvih dveh mesecev koncila na podlagi neposrednih in konkretnih rezultatov, bi padli v zmojo. Dobili bi namreč samo neresnični in površni vtis. Če hočemo pravilno presojati ta dela, tako trdi kardinal, je nujno poglobiti gledanje na stvari. V nekaj besedah bi rekli, da je bilo to prvo obdobje dojem tesne povezanosti vseh škofov. Zato je kardinal Leger lahko dejal, da je bilo prvo obdobje koncila kot dragocen božji dar. Iz seje v sejo smo videli kako se vedno bolj izkristalizira to, česar morda ni bilo videti v teku pripravljanih del: gre za skupno skrb in težnjo po notranji obnovi Cerkve in njeni pomladitvi. Večino dela je treba še izvesti, je nadaljeval lionski nadškof. Toda koncil je že usmerjen na dobro in pravo pot. V pogledu dobe prekinitve koncilskih del do jeseni 1963 je kardinal izjavil: Izraz meddobje dobro pojasnjuje stvarnost. Ne gre namreč za kako dejansko prekinitve, marveč za delavno metodo, ki jo je treba izvesti, potem ko je prišlo do stikov in izkušenj prvega obdobja. Od 70 osnutkov, ki so bili predlagani v začetku nismo nobenega dokončno odobrili. Sprejeli nismo nobenega sklepa, toda iz najčistejšega stremljenja po obnovi katolicizma se je pojavil delovni načrt, ki ga je sedaj treba izvesti v praksi. Papež sam je označil dosedanje obdobje koncila, počasen in slovesen uvod. To je najtočnejši znak.

Nadškof iz Saint Louisa v ZDA, kardinal Ritter je izrazil svoje vtise o ekumenskem koncilu, ko se je vrnil v svojo škofijo s tem, da je trdil, da so koncilski dela prvega obdobja potekala v najpopolnejši svobodi izražanja in v iskrenem duhu ljubezni in pristranskosti. V razpravah se je zelo hitro pojavila soglasna, pastoralna in ekumenska skrb. Nad 2000 škofov, tako je nadaljeval kardinal Ritter, ki so prispeli iz 135 različnih držav, se je spremenilo v en sam organizem. Kardinal je izrazil tudi svojo gotovost, da bo drugo koncilsko zasedanje potekalo mnogo hitreje in to zaradi dela, ki bo izvršeno v prihodnjih mesecih pod vodstvom nove komisije, ki jo je ustanovil papež Janez XXIII.

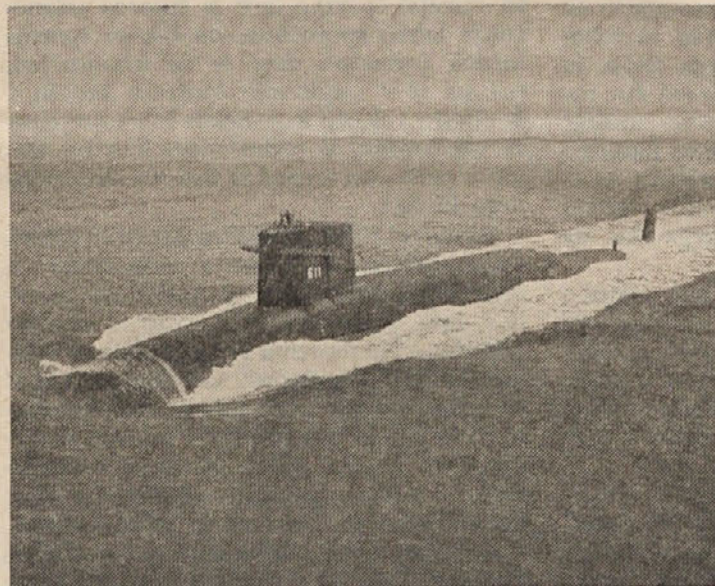
Dva meseca, ki sta minila sta bila za nas vse izredno bogato obdobje in če se za hip zamislimo v prve dni koncila, se zavedamo velikega dela, ki je bilo izvršeno v tako kratkem času. Tako je izjavil dr. Luka Vischer, deligirani opazovalec svetovnega sveta cerkve iz Ženeve, v imenu vseh delegatov opazovalcev, državnemu tajniku kardinalu Cicognaniju. Sodba ločenih bratov, ki so lahko ob blizu sledili pričetku drugega vatikanskega koncila in lahko ugotovili težnjo Cerkve po globoki notranji obnovi, je opogumljajoča, lojalna in polna upanja.

Vračamo se v domovino opogumljeni v duhu spričo tega kar smo videli in slišali v vatikanski baziliki, je dejal poljski primas kardinal Višinski.

Stabilnost in napredek, tako je pisal svojim vernikom pariški nadškof kardinal Feltin, sta bila značilnost tendenc, ki so se pojavile pri koncilskih delih in sta značilni za samo Cerkev, ki nadaljuje Kristusovo življenje in delovanje v zgodovini današnjih dni.

Raznolikost mnenj, do katere pride pri izpovedovanju iste vere, ko je sad iste ljubezni, ni rivaliteta, marveč pozitivni in zaželjeni prispevek za doseg končnega cilja. Samo kak površnež bi lahko iskal v tej raznolikosti desnice in leve, konformizme in antikonformizme. Koncil deluje za stoletja in ne za dni, ki mu neposredno slede. V luči stoletij pa so cilji, ki so bili že doseženi v prvem obdobju drugega vatikanskega vesoljnega cerkvenega zbora nadvse pozitivni. Vsi koncilski očetje so o tem prepričani in to javno in odkrito izjavljajo.

V dveh mesecih prvega obdobja koncila je bilo izvršeno mnogo obsežnejše delo kot v prvih šestih mesecih prvega vatikanskega koncila. Tako je izjavil časnikiarjem nadškof iz Montreala kardinal Leger ob svojem prihodu iz Rima v Kanado. Kardinal je poudaril bogastvo misli in izkušenj, ki ga je nudil koncil vsem, ker so bili navzoči v Rimu, škofom vseh ras, vseh obredov in vseh celin. Kardinal je zlasti poudaril svobodo in odkritost, s katero so koncilski očetje izrazili svoje mnenje pri čemer so nadvse presenetili opazovalce ločenih cerkva. Podobne izjave so dali ob svojem prihodu v Kanado tudi številni drugi kanadski škofje.

POLARNA PODMORNICA —
JOHN MARSHALL

To je 26. podmornica ameriškega brodograditelja, ki gre na atomski pogon in je določena za izstreljavo polarnih raket. V zadnjem času je bila izročena svojemu namenu, ko je pred nedavnim uspešno dovršila svojo poskušno vožnjo. Izdelala jo je posebna tovarna v Virginiji. Podmornica je 125 m dolga.

VINKO ZALETEL:

Moj pozabljeni suknjič iz Brazilije

Pred Veliko nočjo sem pisal, kako sem v Braziliji v velikem kavinem pristanišču Santos pozabil svoj suknjič, pd. »rekeč«. Ker me je že toliko ljudi spraševalo, če sem ga že dobil nazaj, vidim, kako sočustvujejo z mojo izgubo, da se zanimajo zanj in naj sedaj vsem skupaj odgovorim.

Pozabil sem ga pri č. g. Žužku, slovenskem jezuitu. Po pošti si ga ni upal poslati, da ga ne bi ukradli. Kako znajo tam doli krasti, pripovedujejo tale slučaj: dva znana guvernerja (mi bi rekli: deželna glavarja) sta prišla skupaj in se skušala, kdo zna bolj krasti. Na mizo so postavili zavitek, kuverto z denarjem. Kmalu eden zmagoslavno pokaže zavitek: »Ga že imam«. Takoj nato pa drugi še bolj zmagoslavno: »Ti imaš zavitek, denar imam pa jaz!«

Potem mi je prijatelj, č. g. Ludovik Ceglar tolažiljivo sporočil, da ga bo on prinesel, ko pride v Evropo. Šel je k g. Žužku ponj. Tam mu je omenil, kaj sem jaz pisal o kačah v Braziliji, in da jih ni toliko, ni tako nevarno. Pa mu je g. Žužek odvrnil, da imam že prav in povedal tale slučaj:

»Pred kratkim smo šli trije na sprehod. Navadno nimam talarja, ta dan pa sem ga izjemoma imel. Ko pridemo iz mesta v pampo, naenkrat začutim, kako se mi nekaj zakotali pod noge. Brčnem z noge proč — tedaj šele vidim, da sem brčnil klopotačo (Klapperschlange). (Klopotača je ena najbolj strupenih kač). Potem pregledam talar in sem v

njem videl ugrize zob in razlit strup. Talar me je rešil.« Če bi kača namesto v talar ugriznila v nogo, bi g. Žužek sedaj že lahko bil v večnosti, če ne bi bilo hitre pomoči.

G. Ceglar je vzel suknjič s seboj na dolgo pot. Z njim je suknjič prepotoval, seveda v »jet« letalu Južno Ameriko, preko Brazilije, Guayane, Venezuele, Haiti, mimo Kube, Mexiko v ZDA, v New York. Iz ZDA potem v Canado. Iz Canade nazaj v ZDA in od tam preko Atlantika v Evropo. Nekaj časa je potoval še po Evropi in slednjič prispel v Celovec. Tam ga je po trideset let dobil zopet lastnik. Kot pa vidite, je suknjič še večji potepuh kot pa njegov gospodar. Seveda je suknjič zastoj potoval, jaz pa moram zase veliko plačati. Sedaj se zopet lahko postavim s suknjičem iz najdražjega blaga.

Še nekaj sem prejel, kar je meni bilo namenjeno po enem letu. Lani, 17. avgusta, so mi iz Kort poslali v Buenos Aires v Argentino pozdrave trije: g. Nande Novak, g. ing. Lambert Muri in pa »tvoj začasni provizor Mirko Filej iz Vogrč«. Kot se je na karti podpisal. Toda poslali so na napačen naslov in zato je nisem dobil. Sam Bog ve, kje povsod so me iskali in razglednico vlačili, letos polti je priromala zopet nazaj v Korte, kjer je bil poštni žig »Trögern, P. Eisenkappel«, znak pa jim je povedala, da je to v Avstriji. Iz Kort pa mi jo je g. inž. Muri poslal v Vogrče. Tako je razglednica z znakom 1.80 S potovala v Južno Ameriko in nazaj

in me slednjič našla doma v mojih Vogrčah. Toda medtem, ko me je iskala, je en podpisnik, dragi g. Mirko Filej iz Gorice, »začasni provizor«, že umrl. Tako mi bo ta karta še spomin nanj.

Tem bolj je čudno, da so tako nepomembno karto sploh poslali iz Argentine nazaj, kajti pri pošti tam niso natančni. Včasih kak pismonoša vrže pisma stran ali jih sežge, da mu jih ni treba raznašati. Ali pa ga vzame radi znak. Na tuje izredne znakme so kot volkovi. Ko sem letos poslal prijatelju v Buenos Aires težko pismo z mnogimi izrednimi posebnimi znakami, je pismonoša takoj, ko je pismo prinesel, poslal za znakme. Čez pol ure je prišel že poštni uradnik s polo, poslan od »šefa«, po ovitek pisma. Hotel je imeti le ovitek z znakami. Na tak način so hoteli priti do znakm.

Od kar sem pozabil suknjič v Braziliji, sem še marsikaj pozabil. Me je kar sram, da bi povedal, kaj vse pozabim. Pozabljam sem kot kak star profesor, morda je malo ostalo še od tedaj, ko sem bil profesor. Naša mežnarica pa pravi, da sem zato tako pozabljen, ker sem enkrat gumb ali »knoč« na sebi prišil. Bo že držalo. Zato se mi je zgodilo, da sem dolgo iskal ključ od avta, ki sem ga držal v rokah. Skoro bo tako kot s tistim, ki je prišel ponoči domov, pa je s cigaro vrata odklepal. Pa ni šlo. Ko je prišel sestanovalec mimo, ga opozori, da ima v roki cigaro, ne pa ključ. Tedaj se začudi nad samim seboj in reče: »Hudirja, potem sem pa ključ pokadil!«

Vse bralce lepo pozdravlja in srečne božične praznike vošči gospod z zopet najdenim suknjičem.

Iz gibanja Koroške dijaške zveze

Vodstvo Koroške dijaške zveze je sklenilo povabiti tekom leta v svojo sredo vrsto predavateljev. Nedavno je predaval o novem državnem šolskem zakonu dijakom ravnatelj dr. Joško Tischler, na sestanku, dne 12. decembra 1962, pa je podal dr. Valentin Inzko pregled o politični dejavnosti koroških Slovencev med obema vojnama ter po letu 1945.

Posebno zanimivo je bilo obdelano poglavje o političnih prilikah po drugi svetovni vojni z vdorom komunizma v vrste manjšine, vprašanja v zvezi z ustanovitvijo Narodnega sveta koroških Slovencev, prvi mi državno- in deželnozborskimi volitvami v 2. republiki, pogajanja velesil za avstrijsko državno pogodbo ter zadeve realizacije člena 7 državne pogodbe.

Po zelo razgibani diskusiji, ki jo je vodil predsednik srednješolcev v Koroški dijaški zvezi Matevž Grilc, je prišla do izraza želja, naj bi bili dogodki po letu 1945, to velja predvsem za prva poveljna leta, obdelani v več predavanjih.

DOBRILA VES (Poroka)

Tudi v Dobrli vesi imamo mrzlo zimo. V naši sredini pa najbrž najbolj zebe **Jozeja Pasterka iz Kokja**. Mislil si je, boljše eno dolgo pot v mrazu po nevešto v Podgoro, po **Terezijo Lamprecht** — kot sam ostati dolgo mrzlo zimo.

Upali smo sicer, da si bo izbral nevešto iz naše srede, pa kakor zgleda, ima tudi Šmihelska fara lepa in pridna dekleta. Jozej je bil priden član farne mladine in upamo, da bo ostal tudi kot mož aktiven na kulturnem polju.

Novoporočencema želimo na njuni življenjski poti vse najboljše.

Imamo še eno slovesnost in sicer praznuje prečastiti gospod prošt Brandstätter svoj rojstni dan in god. Prečastitemu g. proštu želimo vse najboljše in mu ključemo še na mnoga leta.

ST. PETER pri ST. JAKOBU

(Anica Kunčič nam piše iz gospodinjске šole, kjer je letos 29 deklet)

Pred šestimi leti sem šla v samostan. Učila sem se šivati. Že takrat sem želela, da bi šla v gospodinjško šolo. Rada bi se naučila, kako se naj vrti pridna gospodinja v kuhinji. Do sedaj sem se branila kuhanja. V gospodinjški šoli pa sem spoznala, da ni tako hudo kot se na prvi hip zdi. Veselim se vedno na teden, ko bom spet smela iti v kuhinjo. Tako kot me zanima kuhanje, me zanima tudi vse drugo gospodinjško delo. Pospravljam prav tako rada in zelo natančno. V šoli moramo biti zelo natančne, snažne in skrbne. Tako se učimo gojiti v vsej hiši red. Kar se sedaj učimo, bomo znale tudi doma. Urediti bomo znale tudi svoje bodoče domove. Zato se hočemo pridno učiti in tako čim več pridobiti za življenje.

ST. VID v PODJUNI (Smrtni slučaj)

V petek, 14. decembra, je bil v St. Danijelu pogreb **Blaža Volavčnik, Hohlina v Mokrijah**, ki je umrl v 64. letu starosti. Domači g. župnik se je poslovil od rajnega z lepim nagovorom. Kljub slabemu zimskemu vremenu se je pogreba udeležilo veliko ljudi. V nedeljo, 16. decembra, je bil pri fari pogreb **Terezije Ražun, stare Jernejeve matere na Horcah**. Tudi tega pogreba se je udeležilo veliko sorodnikov in faranov. Moški pevski zbor se je poslovil od nje z žalostinko na domu, mešan cerkveni zbor pa ob odprtem grobu. Dne 17. decembra, je bil na Kamnu pogreb **Primoža Petelenke, Oslovega na Veselah**, ki je umrl v 86. letu starosti. V svojih fantovskih letih je bil član pevskega zbora, ki sta ga še pred ustanovitvijo našega izobraževalnega društva vodila tedanji g. provizor **Franc Smodej** in pozneje učitelj **Janez Pilgram**. V svoji bolezni se je še rad spominjal tistih lepih časov. Rajnim želimo večni mir, žalujemo sorodnikom pa izražamo naše toplo sožalje.

GORENČE

(Tragična smrt)

V ponedeljek, dne 17. decembra, opoldne je **Jaka Milavec, pd. Škrjanc v Srednji vesi, občina Ruda**, odšel z gnojnimi vilami na polje. Ko ga zvečer le še ni bilo domov, so ga domači začeli iskati. Šli so za sledjo, ki je vodila k bregu ob Dravi. Tam so našli en čevlj. Potem je šla sled po strmeh bregu in grmovju navzdol pro-

Pri nas na Koroškem

ti Dravi. Sledi so kazale, da je nekdo sedel nekaj časa tik ob Dravi v snegu in pri tem zasadil gnojne vile poleg sebe. Tam so našli tudi drug čevlj. Prostor je bilo zelo shojen; zdelo se je kot bi kdo hotel oditi, pa je pri tem spodrsnil in padel v Dravo, ki je na tem mestu precej globoka. — Jaka Milavec je že opoldne istega dne kazal znake zmedenosti. Videval je vedno dva človeka in naročil ženi, naj jima da jesti. Žena pa ni videla nikogar razen svojega moža. Zakaj in kako je postal žrtev Drave, o tem moremo le uganjati. Vendar ni gotovo, da je mož hotel končati s samomorom. Ob tragični smrti izrekamo ženi in sorodnikom naše iskreno sožalje.

ST. PETER pri ST. JAKOBU

(Paul Urška iz šivalnega tečaja pa nam poroča)

Vsako jutro, ko zaslišim petelinov glas, se spomnim, da bo kmalu treba vstati. Včasih, ko imam slabe sanje, sem vesela, da sem se zbudila, če pa imam lepe sanje, bi bila vesela, če bi bile vse te resnične. Nato se spomnim, da moram iti v šolo. Najprej se še obotavljam, a potem hitro skočim s postelje, stopim k oknu ter si ogledam, kakšno vreme je zunaj. Hitro se umijem, oblečem, obujem, zmolim jutranjo molitev, se zahvalim za preteklo noč in prosim za srečen dan. Potem posteljem svojo posteljo in se podam v kuhinjo. Nato se še počestim, zajtrkujem in osnažim zobe. Nato moram pomiti in pospraviti vso posodo, pomesti in spraviti vse, kar je v kuhinji, na pravo mesto. Dolgo pot imam do narodne šole, kjer se pridno učim in spodobno vedem. Zato se hitro poslovim od očeta in matere in se napotim proti šoli.

(V šivalno šolo hodi letos 25 deklet iz okolice St. Jakoba.)

SV. LUCIJA

(Naša romanja)

Sv. Lucija na gori je podružnica St. Iljske fare! Že v prejšnjih časih so ljudje množično prihajali po cele ure daleč peš, da prisojo sv. Lucijo za zdrave oči, kar je pač velika dobrota in bogastvo za človeka.

Prišli so iz vseh sosednih far, tako da je bilo tam tisti dan, kot veliko žegnanje. Tedaj pred davnimi leti še ni bilo vozil na razpolago, ampak ljudje so znali hoditi in nič jih ni zadrževalo, ne slaba obutev in tudi ne slaba pot! V zadnjih letih pa so že malo popravili naše ceste. Vozila najdemo po vseh naših vaseh in tudi poštne avto se drži svojega voznega reda! Zato pa zdaj ni bilo več težave, priti k sv. Luciji. Tudi letos je bilo pričakovati mnogo ljudi. Pot ni bila slaba, vreme prijetno, takšno da si je že marsikateri na večer pripravil vse potrebno za to romanje! Ko pa smo jutraj pogledali na prosto, smo bili kar razočarani, kajti debela plast snega je zapadla pota in sneg je šel in šel celi dan. Kar nedoumljivo je človeku, eno noč prej je polna luna razsvetljevala vso pokrajino in pogled na modro, zvezdno nebo, je bil kar očarljiv. Cel dan je sijalo na Gurah sonce zvečer pa namerat ta snežna burka. Človek se vpraša in premišljuje kako — od kod, pa to je čudo božjega stvarstva! In proti temu ves moderni in napredni svet ne more zastaviti svoje moči!

Cerkev je bila skoraj prazna! Zgodaj nas je zima zalezla in gotovo nihče ni mislil, da bo prvi sneg čakal še drugega. Upamo, da bomo drugo leto mogli priti, če bomo še zdravi in pri življenju.

CIRKOVČE PRI PLIBERKU

(Slavljenču Francu Nachbarju)

Ne smemo ob zatonu leta pozabiti, prišteti med letošnje slavljenče našega, daleč naokrog znanega **Franca Nachbarja**, p. d. Jopa v Cirkovčah pri Pliberku, ki je v začetku decembra godoval in obhajal sredi desetih otrok in premnogih vnučkov svoj rojstni dan.

Kot bivšemu cerkvenemu pevcu in marljivemu društvniku pliberškega katoliškega izobraževalnega društva v predvojni dobi in dobi, ko nam je „Volkswehr“ razdeljal društveno dvorano in smo morali znova zbirati razmetano in razcefrano knjižnico in zopet

zbrati raztresene ude Društva, mu danes poklonimo na tem mestu s prisrčnimi voščili in krepkim našim „Bog vas živi!“

Naj mu bo še enkrat zapeta Milkina pesem, ki mu jo je radio posredoval in zapel ravno v času, ko smo Franca srečali na delovni poti.

*Mnogo nas je, ki Ti voščimo
in znancev, ki Ti roko prožimo!
Prvi je pozdrav družine
ki Te ljubi iz srca globine!*

*Dragi mož in očka, ljubi ded!
dočakal srečno si let šestdeset.
Težka bila Ti je pot navzgor.
Zdaj stojiš na skali trdno
nam za vzor —
da še mi prihajamo po isti poti
dela, truda, mlade setve,
da na jesen bo kaj žetve.*

*Oj, naj bujno zelenele
bi in zlato dozorele
naših vseh družin posevke,
da, ko Gospodar bo žetve
prišel žet na polja naša čez in čez
ne bo nič plevela vmes!*

*Ti pa stoj še zdrav na skali,
da še bomo godovali
dolgo vrsto klenih let
da postaneš, dragi očka —
še ljubi nam praded!*

KAPLA OB DRAVI

(Žalostne novice)

Ob ogromni udeležbi žalnih gostov smo dne 11. decembra položili rajnega **Blaža Kralja, pd. Močnika v Liplah** k zadnjemu počitku. Pretresljiva vest njegove prerane smrti nam je bila nedoumljiva. Na Marijin praznik, dne 8. decembra, smo ga videli še veselega kot vselej med svojimi prijatelji. Videli smo ga pa tudi v cerkvi pri božji službi, pa saj ni bilo nedelje ali praznika, da bi rajni Blaž ne izpolnil te verske dolžnosti. Zdravega in čilega moža pa je dan na vrh zadela srčna kap in brez slovesa je moral zapustiti svoje drage. Rajni Blaž je bil mož iz naše srede, priden nadarjen kmet in dober sosed. Bil je vsakemu pripravljen pomagati v potrebi z dejanji ali dobrimi nasveti. Čez dvajset let je vodil požarno brambo, bil cerkveni ključar in v mlajših letih tudi rad prepeval Bogu v čast. Zato je bila dolžnost nas vseh, ki smo ga poznali, da smo se v tako velikem številu, katerega Kapla že dolgo ni doživela, odzvali na njegovo zadnjo zemeljsko pot, in mu s tem izkazali zadnjo čast. Ob asistenci treh duhovnikov je opravil pogrebne obrede g. **Rudi Safran iz Celovca**. Na grobu so se pa poslovili od rajnega domači gospod župnik. Solze so nam rosile oči, ko smo v tako lepih besedah slišali življenjepis tega komaj 66 let starega moža. Moški zbor iz Kaple ob Dravi in iz rojstne fare Bilčova sta se pa na domu in grobu poslovila od rajnega z lepimi žalostinkami. Saj je rajni nad vse ljubil lepo domačo pesem. Zajel nas je že mrak mrzle zime in z žalostjo smo se morali posloviti od tega res dobrega farana in prijatelja.

Ko smo se vračali od Močnikovega pogreba, nas je zajela spet žalostna novica. V Švici se je smrtno ponesrečil **Jožef Zausnig, pd. Šiftarjev Pepi v Svetni vesi**. Komaj 22-letnemu je ugasnila cvetoča življenjska doba za vedno. Iz Švice so ga pustili pripeljati na dom in smo ga dne 17. decembra tudi v zelo velikem številu spremljali na kapelsko pokopališče.

Vsem šiftarjevim in Močnikovim izrekamo naše iskreno sožalje.

Nepričakovano nas je zapustil naš dolgoletni mežnar in organist **Štefan Pipan**, stopil je v zaslužni pokoj in se s svojo družino preselil v Celovec. Pred dolgimi 53 leti, dne 20. oktobra 1909, se je kot mlad organist s svojo materjo preselil k nam v Kaplo. Z veliko vnamo se je oprijel te lepe, a težke službe. Skrbno in vestno jo je opravljaval ves čas svojega delovanja med nami. Štefan Pipan je bil človek, ki se ni dal premakniti od naukov naše strani, zato je moral prestati marsikaj hudega, posebno med vojnami in v razburkanih časih poveljne dobe. Pod njegovo spretno roko je ustanovil močan cerkveni in izvencerkveni pev-

Naše prireditve

VABILO

Slovensko prosvetno društvo »BILKA« v Bilčovu bo uprizorilo v nedeljo, dne 6. januarja 1963 ob pol tretji uri popoldne in ob osmih zvečer v dvorani pri Miklavžu igro

VERONIKA DESENIŠKA.

Vsebina igre je povzeta iz dobe srednjega veka, časa, ko so bili celjski grofje na višku svoje moči in slave ter so tudi na grmadah sežigali razne čarovnice. Igra je zelo zanimiva in nam vsaj delno predčuje življenje v tej davno minuli dobi.

Vabimo na igro vas in vašo družino!

O d b o r

Katoliško prosvetno društvo v Šmihelu vabi na igro

ČRNI KRIŽ V GOZDU,

katero ponovijo v nedeljo, 6. januarja 1963 ob pol treh popoldne v farni dvorani v Vogrčah in ob pol osmih v Kazazah pri Ilgu.

Vsi prisrčno vabljeni!

V a b i l o

Farna mladina iz Dobrle vesi priredi v nedeljo, dne 6. januarja 1962, ob pol treh popoldne v farni dvorani igro

»GAŠPAR GRE NA BOŽJO POT«.

Vsi od blizu in daleč iskreno vabljeni.

ski zbor, s katerim se je mogel postaviti na raznih pevskih prireditvah. Iz sosednih župnij smo pa radi zahajali v kapelsko cerkev poslušati lepo cerkveno petje. Pred prvo svetovno vojno je vodil tudi takratni moški zbor v Podsinji vesi in ni mu bila težka pot hoditi k vaju peš iz 5 km oddaljene Kaple. Pri vsem tem težavnem delu in kulturnem delovanju ga je zajel večer življenja. Ko smo bili na Stefanovo pri sv. maši, se je marsikateremu od nas orosilo oko, ko so se domači gospod župnik v pridigi v imenu vseh faranov tako lepo poslovili od njega. Povedali so nam iz cerkvene kronike, da je pri njegovem 53-letnem delovanju prižgal tisoč petstotim otrokom krstno svečo, bil je navzoč pri poročnih obredih tisoč parov in devetsto faranom zapel »Requiem eternam«. Da smo se poslovili od njega in njegove družine tudi izvencerkveno, smo se v skromnem številu zbrali v farovžu. Cerkevni pevski zbor mu je v slovo prepeval lepe domače pesmi. Gospod župnik Kanaut so nam pa še bolj natančno razložili iz cerkvene kronike njegova zaslužna dela za cerkev in narod skozi 53 let njegovega delovanja med nami. Ob tej priliki se zahvalimo tudi njegovi ženi in hčeram, ki so mu zvesto stale ob strani, krasile in snažile cerkev in tudi zvesto prepevale v cerkvenem zboru!

Spomnimo se še dveh zvestih cerkvenih pevcev, ki pojeta že 42 let Bogu v čast. To sta **Turkova Mici iz Gorici** in **Mihael Valentin, plesarski mojster na Strugi**, ki se že nekaj tednov zdravi v bolnici, želimo mu skorajšnje ozdravljenje in da bi prišel spet zdrav in vesel med nas.

ZELINJE

(Polnočnica)

Tudi na Zelinjah smo imeli na Božič polnočno sveto mašo. To ni samo po sebi umevno, zakaj naša cerkev je samo podružnica in je zadnja leta čedalje težje dobiti za to prihko duhovnika. Da je to bilo letos mogoče, se imamo zahvaliti našemu g. župniku, ki so se tokrat obrnili na pravi naslov.

Naša posebna zahvala pa velja preč. g. Safranu iz Mohorjevega doma, ki so bili pripravljeni ugoditi župnikovi prošnji. Hvaležni smo jim zlasti mi Gorjanci, ki bi sicer morali po dve ali celo tri ure daleč k polnočnici. Upamo, da so bili z našim obiskom božje službe prav tako zadovoljni, kot mi veseli njihovega. Bog Vam povrni in še na svidenje na Zelinjah.

Iščemo dobrega mizarja

Stalna zaposlitev. Plača nad kolektivno pogodbo.

Vse podrobnosti izveste pri upravi lista.

Športni kotiček

NOGOMET

Kljub mrazu (— 12°), še vedno prijateljska srečanja

Nemčija — Švica 5:1 (2:1)

Svojo 23. zmago je slavila nemška enajstorica v Wildparkstadionu, kjer se je kljub mrazu (— 12° C), zbralo 47.000 gledalcev, ki so bili s potekom tekme jako zadovoljni.

Zmaga je bila zaslužena. Za Nemce so ustrelili gole Schütz (2), Kraus, Werner in Küppers, za Švicarje pa Brodmann.

Maroko — Romunija 3:1 (3:1)

Marokanska reprezentanca je v Casablanci presenetljivo premagala romunsko z rezultatom 3:1.

Henneberger (Nemčija) enaki, Haas tretja najboljša; z idealno številko 0 pa je bila v slalomu proglašena za najboljšo svetovna prvakinja Jahn (Avstr.) pred Nemko Biehl in Avstrijko Bräuer.

HOKEJ NA LEDU

Začetek hokejskega prvenstva

IEV — KAC 4:2 (2:1, 1:1, 1:0)

V 1. prvenstveni tekmi hokejske sezone 1962/63 sta si v Innsbrucku stala nasproti 2 stara rivala — IEV in KAC. Tokrat je mogel IEV tekmo odločiti zase. Tekmi je prisostvovalo 3000 gledalcev, ki pa s potekom igre niso bili prav nič zadovoljni; kajti nobeno izmed obeh moštev ni imelo ravno najboljšega dneva. Skorajda bi se

Vratar Püls iz Innsbrucka v obrambni akciji (s tekme IEV — KAC)

SMUČANJE

SMUČARSKI POLETI NA BERG ISELU

Egan skočil 91 metrov

Zmagovalec v Obersdorfu, norveški »kralj skakanja« Toralf Egan, je zase odločil tudi drugo tekmovalje nemško-avstrijske smučarske turneje na skakalnici za olimpijado v Innsbrucku. Nad 25.000 gledalcev je opazoval polete 70 skakalcev iz 14 narodnosti. Žal se avstrijski skakalci v tej močni konkurenci niso mogli izkazati, in najboljši izmed njih Peter Müller je zasedel šele 21. mesto, Willi Eger, ki je nosil dosedanj rekord te skakalnice (89,5 metrov) je bil 23., Korošec Baldur Preimel pa je dosegel s skoki 76 m in 77 m 38. mesto.

Rezultati: 1. Egan (91 m in 85 m), 2. Recknagel (DDR), 3. Thoma (BRD), 4. Brantzaeg (Norveška), 5. Schramm (DDR), 6. Balfanz (USA).

FIS — vrstni red smučarjev iz 1962

Na podlagi rezultatov najvažnejših tekem lanske sezone je izdala mednarodna smučarska zveza alpskih tekmovalcev zanimiv vrstni red tekmovalcev. Za najboljšega v smuku so proglasili svetovnega prvaka Avstrijca Schranza, kot drugega Forerja (Nemčija) in tretjega Nenniga (Avstrija). V veleslalomu sta si po točkah enaka Schranz in Nennig pred Burgerjem (vsi Avstrijci). V slalomu so se najbolje izkazali Bozon, Perillat (oba iz Francije) ter Falch (Avstrija).

Med damami pa so bile najboljše v smuku Grander, Haas (obe Avstr.) in Pia Riva (Italija); v veleslalomu Hecher (Avstr.) in

KAC-u posrečilo poskrbeti za presenečenje, a prišlo je drugače. Že v 15. minuti prve tretjine pa je moral dobri celovski vratar Hübner, zapustiti led, ker je bil poškodovan. Njegovo mesto je zavzel vratar mladincev, Pregl, ki je bil tudi sokriv še ostalih 3 zadevkov.

Izmed koroških napadalcev je bil najboljši mladi Pušnik. Tudi Lemon in Romauch sta naredila dober vtis.

Za Celovčane sta bila Lemon in Knoll uspešna, medtem ko so za IEV streljali Burghard (2), Edi ter Hans Mößner.

Letošnje hokejsko svetovno prvenstvo pa bo od 7. do 17. marca v Stockholmu, kjer bo zastopanih 22 držav, med njimi tudi Avstrija.

V skupini A, kjer se bo igralo za naslov svet. prvaka, bodo zastopane sledeče države: lanskeoletni prvak Švedska, Kanada, Češka, Rusija, Združene države Amerike, Vzhodna Nemčija, Finska in Norveška ali Zapadna Nemčija.

Nekatere tekme bo lahko zasledovati tudi po televiziji.

ZVEZNO MINISTRSTVO ZA FINANCE SPOROČA:

Od 1. januarja 1963 dalje bo materinska doklada za tri ali več otrok znašala 125.— šilingov (prej 100.— šil.). Sporedno k temu bodo zvišali tudi še posebne doklade, ki so jih starši dobivali v mesecih februarju, maju, avgustu in novembru, vedno za 62,50 šilingov.

Prav tako bodo povišali dojenjske doklade (Säuglingsbeihilfe) s 1. januarjem 1963 od 300.— šilingov na 600.— šilingov.

SELE

(Dve prireditvi)

Dve lepi prireditvi smo doživeli v božičnem tednu. V nedeljo, 23. decembra, smo bili povabljeni na božičnico v šolo na Kotu. Radi smo se odzvali temu vabilu in ni nam bilo žal, kajti pester spored ob razsvetljenem božičnem drevescu je vzbujal v nas pravo božično razpoloženje. Ljubko petje, pogumni nastopi pri deklamacijah in dve božični igrici ter primerna poveza — vse to je pričalo, da so otroci talentirani in da so v dobri očetovski oskrbi g. šolskega vodje. Trije kralji so ob zaključku nabrali 457 šil. prostovoljnih prispevkov in so jih velikodušno izročili g. župniku za kritje stroškov pri gradnji novega farnega doma in cerkve.

Za štefanovo popoldne pa je bila napovedana uprizoritev ljudske igre »Počeni prstan«. Zbrali smo se v novi dvorani farnega doma, ki je do malega že gotova. Ljudje so bili že kar željni igre in v topli prostorni dvorani je bilo prijetneje nego prej v gneči. Zbralo se je blizu 300 ljudi. Vsebinske igre je vzeta iz domačega življenja, je napeta in zelo vzbuja čustvenost. Pri nekaterih prizorih se je vse solzilo, celo igralci za kulisami. So se pa tudi igralci tako vživeli v svoje vloge, da se nam je zdelo, da vidimo na odru resnično dogajanje. Vse je sočustvovalo z dobro Jerico in njenim možem in stiskalo pesti nad zlobno Drnolko. Predstava je dosegla popoln uspeh.

Za 6. januar ob 1. uri popoldne pa je napovedana igra »Posestrimie«. — Sodeluje pevski zbor.

Filmska ocena

Bistrica v Rožu. — Sobota, 5. 1.: Das Glass Wasser (IV+). — Nadpovprečen zabavni film, prirejen po romanu francoskega pisatelja. — Nedelja, 6. 1.: Der Bauer als Millionär (IIa+). — Pravljica o kmetu, ki pride do bogastva in šele pozno najde zadovoljstvo. — Sreda, 9. 1.: Die Rache des Herkules (IV). — Monumentalni film iz antične dobe.

Borovlje. — Sobota, 5. 1.: Affäre Nina B. (IVa). — Zgodba iz finančnega sveta današnje Nemčije. Za odrasle s premislekom. — Nedelja, 6. 1.: Der Klosterjäger (III). — Film po znanem Ganghoferjevemu romanu. — Torek, 8. 1.: Das Gefängnis der gefährlichen Mädchen (IVa). — Po nedolžnem obsojenem dekletu se po mnogem trpljenju končno osvobodi. — Četrtek, 10. 1.: Geheimkommando (IV). — Epizoda iz pacifiške vojne.

Za dobro voljo

Dvournno...

Stric, ki je imel lepo premoženje, leži težko bolan. Njegov edini nečak in dedič je bil zelo v strahu za stričevo ozdravljenje.

Ko je prišel zdravnik k bolniku, ga vpraša zaskrbljeni nečak: »Gospod doktor, ali je še kaj upanja?«

»Žal, nobenega upanja ni več, Križa je premagana in stric bo v enem tednu zopet vstal,« odgovori zdravnik.

Kako se oblači...

Prijatelja se po dolgem času zopet snideta v kavarni. Zaupno se pogovarjata o njunih zadevah. Pa vpraša eden drugega: »Nikar ne zameri, da te vprašam: Zakaj si ti tako preprosto oblečen, dočim je tvoja žena vedno v najmodernejših toaletah?«

Vprašani prijatelj pa zavzdihne in pravi: »Saj ti ne zamerim zaradi vprašanja. Toda ti moraš vedeti, da se moja žena vedno oblači po najnovejših modnih časopisih, dočim se jaz oblačim le po našem blagajniškem dnevniku (Kassabuch)...«

PRODAJAM AVTO

Prodajam zelo poceni in ugodno dobro ohranjen avto »Volkswagena«. Informacije dobite v uredništvu našega lista.

GLEDALIŠČE V CELOVCU

Petek, 4. januar, ob 19.30: Ein Maskenball (krstna predstava). — Sobota, 5. januar, ob 19.30: Der wahre Jakob. — Nedelja, 6. januar, ob 15.00: Carmen. — Sreda, 9. januar, ob 19.30: Der Zarewitsch. — Četrtek, 10. januar, ob 19.30: Ein Maskenball. — Petek, 11. januar, ob 19.30: Die Blume von Hawai (krstna predstava). — Sobota, 12. januar, ob 19.30: Ein Maskenball. — Nedelja, 13. januar, ob 15.00: Die Blume von Hawai. Za vse predstave prosta prodaja vstopnic.

KOMORNO GLEDALIŠČE ostane zaradi plesov zaprto do srede marca.

CERKVENI PRISPEVKI

»JAVNI POZIV«

Vse katoličane, ki so dolžni plačevati cerkveni prispevek, pa ga za 4. četrtletje 1962 (zaključeno 1. decembra 1962) še niso plačali, pozivamo, da v opominjevalnem roku treh tednov, ki se začne 1. januarja 1963 brez nadaljnje poziva plačajo svoj prispevek do 21. januarja 1963 pri pristojnem župnem cerkvenem svetu in da pokažejo ob enem svoj davčni predpis ali mezdni izkaz.

Cerkveni prispevek je po zakonu dolg, ki se mora plačati in Cerkev nima dolžnosti, da bi ga po svojih organih pobirala. Ako prispevek ni plačan, je dovoljena pravna pot. Organi, ki pobirajo cerkveni prispevek, uživajo pravno varstvo in imajo pravico, da zaračunajo do 2 odst. plačljivega cerkvenega prispevka kot pobiralno pristojbino.

Finančna zbornica krške škofije, Celovec, Mariannengasse 2

† Rev. JOŽEF KAPUS

Iz Združenih držav Sev. Amerike smo prejeli žalostno vest, da se je 1. novembra smrtno ponesrečil z avtom preč. g. Jožef Kapus, župnik pri Sv. Patriku v Fulton (Kansas), star šele 59 let.

Pokojni je bil rojen 1. 1903 v Lescah na Gorenjskem. Gimnazijo je študiral v Zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano, nato pa bogoslovje v Ljubljani. Kjerkoli je deloval kot kaplan oz. župnik, so ga ljudje takoj vzljubili zaradi njegove priljudnosti in izredne vneme za vsako dobro stvar. Ko so Nemci zasedli Gorenjsko, se je moral umakniti v Ljubljano. Od tam je odšel v Rim in nato v Sev. Ameriko, kjer se je ponovno lotil težkega dušnopastirskega dela. Zelo veliko je od tam pomagal tudi rojakom-beguncem oz. izseljencem. V svoji nesebičnosti je raje sam živel skromno in si prihranoval, samo da je mogel pomagati bližnjemu. Zaradi njegove pravičnosti in dobrohotnosti so ga spoštovali tudi drugoverci v njegovi okolici.

A ni bil pokojni le dober duhovnik, temveč je bil tudi ilustrator, slikar in vnet pevski organizator, skratka — nežna umetniška duša. On je tudi prvi spisal življenjepis škofa Rožmana v angleščini.

Kako izredno je bil priljubljen, je pričal njegov veličasten pogreb v Wichito (glav. mesto zvezne države Kansas) iz tam. stolnice. Pogrebne obrede je opravil tamkajšnji škof K. Carroll ob asistenci pokojnikovih sobratov-rojakov. Na tej njegovi zadnji zemeljski poti ga je spremljalo nad 70 duhovnikov, mnoge redovne sestre in veliko število vernikov. Zadnje besede s slovo mu je spregovoril č. g. Lavrih (svoječasni kaplan v Škocijanu v Podjunu), ki tam blizu župnikuje.

Dragi gospod Jože, po tako vnetem in zaslužnem delovanju se odpočij v Gospodu, ki Ti naj vse bogato poplača!

Od mopeda
do avtomobila

FAHRZEUGE HERMANN

Nadomestni deli - Service

Klagenfurt, Villacherstraße 1 - St. Veit a. d. Gl., Villacherstraße 6

Svojim cenjenim odjemalcem in poslovnim prijateljem želimo veliko sreče ter dobro vožnjo v novem letu 1963